

Søkelys

JORUNN STEFFENSEN

Av Gro Bjørntvedt

Jeg blir aldri fortrolig med fargen på huset mitt. Det er grått. Tidligere var det rødt. For bare et par tre år siden bestemte styret i Borettslaget at husene i min lille gate skulle være annet hvert grått og beige hus. Det var trendy. «Alle» skulle ha husene sine slik, og nå er vel halve Norge grå.

IKKE MISFORSTÅ meg. Menneskene i min lille gate er hyggelige folk og vi har et kjempefint samarbeid. Vi hjelper hverandre når det trengs, og vi har dugnad og gategfest og samarbeidet kan vel egentlig ikke bli bedre i et nabolag. Men det er altså denne fargen. En grå og feig og kjedelig farge. Synes jeg.

AKKURAT DETTE tenkte jeg på da jeg sto med nesa klint inntil det digre vinduet i Soft Galleri i Rådhusgaten 20 i Oslo og så på utstillingen til **Jorunn Steffensen** fra Skien. For den dama er ikke redd for farger! Og hun har fått meg til å tenke på hvor mye farger betyr og hvor spennende fargene seg i mellom er. Ikke minst det!

NYLIG VAR jeg i Oslo, det var en varm dag, og hovedstaden var full av turister. Drøsevis av japanere. De gikk med små, raske skritt forbi Rådhuset og den berømte «Hansken» til kong Christian 4., han som forandret bynavnet fra Oslo til Christiania i 1624. Helt til det ble Oslo igjen i 1924. Japanerne nesten småløp videre og ned til Akershus Festning. Jeg stoppet opp foran Soft Galleri i nr 20 og nøt roen og stillheten. Og bildene til Jorunn.

JEG KOM ikke inn, lokalet var stengt, men det betydde ingen ting. Jeg så de store bildene utmerket fra utsiden. I tillegg hadde jeg en katalog med meg, så jeg visste noe om utstillingen, «Farger i Flaten». Jorunn viser tegninger, malerier og et objekt, altså tre forskjellige uttrykksformer.

Farger

som prater til hverandre og til oss

JORUNNER den lille damen i sort som elsker farger! Hun er født i 1950, og vi gikk på gymnasiet sammen. Jeg har for lengst pensjonert meg, men hun står på for fullt fremdeles. Jorunn begynte å male da hun var ni år. Da sto hun på atelieret til vår anerkjente maler i Skien, Curt Selmer, med egen palett og staffeli, og da var det gjort! Valget. Etter gymnasiet begynte hun på Kunst- og Håndverksskolen, tekstillingen. Jorunn startet som stofftrykker med medlemskap i Norske Kunsthåndverkere og eget verksted i Lundegata i Skien i 1975.

ARBEIDET i diplomoppgaven vitner om at kunstneren tidlig oppdaget hvor hennes fokus ligger. Hun er opptatt av dialogen mellom fargene. For selv om tekstilet bygges opp av fargeflater i relativt rigide mønstre, er ikke Jorunn opptatt av den jevne fargen, men livet i fargeflatene og rommet

mellom dem. Det lyse i selve tekstilet får bryte ut gjennom fargeflatene og være med i dialogen.

JORUNNS STORE bilder er abstrakt kunst, det er det ingen tvil om. Vår verden er i en endeløs uro. Kanskje nettopp de store, geometriske flatene viser en søken etter en indre ro, og kontroll, hos oss mennesker? Og at dermed energien og kraften i fargene lettere kommer fram? Det er alle disse spørsmålene og undringene som gjør kunsten så spennende, synes jeg. Den kjente kunstsamleren, Rolf Stenersen, uttrykte det enda vakrere: «Kunsten er som stjernehimmelen, ikke noe vi skal fatte, den er til for å fylle oss med undring og lengsel».

TIL DENNE utstillingen er det også viktig å nevne de nydelige, små tegningene til Jorunn. Sjarmerende tegninger av, for ek-

sempel, et par slitte sko. En regissørstol. Eller et blekkhus.

DET VAR på 1990-tallet at Jorunn vendte seg bort fra stofftrykk og gikk helt og fullt inn for billedkunst. Hun ble medlem av Norske Billedkunstnere og Norske Tekstilkunstnere, og har siden vært svært opptatt av faget sitt. Hun har fått verv både lokalt, regionalt og nasjonalt, og bildene hennes har vært med på utallige utstillinger. Nå arbeider hun videre mot sin neste separatutstilling i Skiens kunstforening, Ibsenhuset, i mai og juni neste år.

JORUNN ER opptatt av farge og undersøkelse av farge. Klare og flotte farger, irriterende farger, ekle farger. Farger og flater i møte med hverandre. «Vi må rydde opp i vår urolige verden. Det er så mange inntrykk hele tiden». Slik sier Jorunn det. Slik ser hun verden og tiden vi lever i.

KUNST OG kultuer er så viktig. Kultur spiller en avgjørende rolle i samfunnet. Det handler om demokrati, fri ytring, om historiske og nåtidige

blikk på verden og oss selv som mennesker. Kunst kan gi oss det puffet som får oss til å lette og spenne våre egne vinger!

JEG KAN ikke male huset mitt med det første. Men om jeg malte inngangsdøra himmelblå eller gul som solen.....? For farger er viktige. Livsviktige, påstår mange. Se bare på slipsfargen til president Trump. Oftest er det rødt. Det skal vitne om energi. Kraft. Han som sier han skal gjøre Amerika «great again». Når han har blått slips, skal det vitne om renhet. Ærlighet. Ja, akkurat!

OG HVIS den mannen kommer i grått slips, da skal jeg vedde min lilla hatt på at han har blitt stilt for Riksrett.

LYKKE TIL videre, Jorunn, og takk for at du får oss til å lette og spenne våre vinger!